

DUMITRIOS

nr.24 – mai 2013

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poșta

www.sfantuldumitruposta.ro

CVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

Veniți să primiți lumină!

pr. paroh Mihai Gojgar

Sărbătoarea Învierii Domnului a fost mult timp momentul cel mai important din an pentru orice creștin. După două milenii de la Vestea cea Bună, însă, vorbim de din ce în ce mai puțini creștini, de un moment cu relevanță spirituală redusă și, implicit, de o bucurie sărăcită. Nu, nu ignor petrecerile din aceste zile, aglomerația de pe plaje, grătarele încinse din toate pădurile, suta de decibeli ce tind spre pragul dureros, sau consumul crescut de medicamente pentru stomac. Da, lumea petrece. Între limanul petrecerii sfinților și petrecerea pe acorduri orientale. Nu avem cum să le ignorăm, dimpotrivă, chiar ele ne inspiră rândurile de față. Bucuria Învierii este bucuria biruinței Domnului asupra morții. Biserica a rânduit, în acest sens, ca dezlegarea la mâncăruri să fie totală, în întreaga Săptămână Luminată. Și, totuși, firescul praznicului înseamnă altceva decât muzică, mâncare și băutură. Învierea nu înseamnă flendureli, excese și haos. Ea s-ar cuveni cinstită în biserică, prin slujbele luminoase din această perioadă. Ar trebui să trăim liniștea căminului, surâsul împărtășit cu cei dragi, părinți, frați, surori, fii, fiice, nași, finii, prieteni. S-ar cuveni să împărțim din bucatele de pe mesele noastre și celor ce trăiesc în sărăcie, în foamete, în boală, în singurătate. Este evident că pentru cei mai mulți dintre noi, Paștele înseamnă astăzi mai mult o sărbătoare a trupului. Căderea noastră, slăbiciunea firii noastre

pătimașe trebuie să rezoneze cu părerea noastră de rău. Să dăm din ce avem, să dăm cât mai mult. Cuvântul Sfântului Ioan Gură de Aur ce se citește la slujba din Duminica Paștilor arată că este praznicul tuturor, fiecare după efortul său. Așa încât, toți trebuie să facem câte ceva pentru a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru mila Sa arătată în Pătimirile sale, moartea și Învierea Sa slăvită. Poate că în felul acesta, vom urca ușor-ușor, până la înțelegerea și trăirea adevărată a sărbătorii. Sfințenia este obiectiv general al umanității. Dar ea presupune trepte. Nu devenim sfinți peste noapte. Dar putem ieși din noaptea vieții noastre începând cu Duminica Învierii. "Veniți să primiți lumină!" este o chemare și un dar. *Dar din dar se face rai*, spune o vorbă din bătrâni. Și precum lumânările se aprind una după alta, de la una singură, tot așa și noi, trebuie să luăm modelul Mântuitorului Hristos, Cel ce ne-a oferit această Lumină. Să mergem spre cei ce au uitat ce reprezintă Paștele. Să arătăm că mesajul pascal înseamnă speranță, dezinteres material, pace. Se cade să dăm vestea și bucuria Învierii și celor ce nu mai pot, nu mai știu sau nu mai vor să creadă în învierea lor. Care, și ea, trebuie să plece de la partea trupească. Dacă noi, în stadiul dezvoltării noastre spirituale, ne preocupăm mai mult de bucuria materială, atunci și jertfa noastră trebuie să fie asemenea.

Ciprian Apintiliesei

În vinerea din Săptămâna Luminată creștinii ortodocși prăznuiesc Izvorul Tămăduirii. Sărbătoarea, închinată Maicii Domnului, datează din secolul al V-lea. Însuși numele acestei sărbători amintește de o minune petrecută la un izvor din împrejurimile Constantinopolului. Potrivit Tradiției, Leon cel Mare (457-474), cu puțin timp înainte de a ajunge împărat, întâlnește într-o pădure un orb, care-i cere puțină apă. Doritor să-l ajute, caută un izvor, dar nu găsește, fapt pentru care se întristează. La un moment dat, însă, aude vocea Maicii Domnului care-i poruncește să caute mai adânc în pădure, iar cu apa izvorului ce-l va găsi să ungă ochii celui orb. Leon, ascultând acel îndemn, găsește izvorul, unge ochii orbului și acesta se tămăduiește îndată. Mișcat fiind de minune, când a ajuns împărat, Leon a construit în acel loc o biserică. Vestea despre vindecările ce se petreceau neconținut la izvor a ajuns în scurt timp foarte departe, încât aici veneau mulți bolnavi de pretutindeni pentru a-și afla vindecare și alinare în suferințele lor. Dat fiind contextul liturgic în care Părinții au rânduit să se facă amintirea acestor minuni săvârșite de Maica Domnului, se ivește întrebarea firească: De ce tocmai acum această sărbătoare, într-o perioadă în care întreaga făptură se bucură și prăznuiește marele eveniment al Învierii Domnului? Și de ce tocmai vineri? Și, iarăși, de ce se face acum o rânduală specială de sfințire a aghiasmei mici? Răspunsul concentrează sau reflectă în sine o uimitoare adâncime spirituală și teologică deopotrivă. În Vinerea Patimilor, Hristos Doctorul sau Tămăduitorul firii noastre celei căzute, ne-a vindecat de **boala** păcatului neascultării prin ascultarea Sa jertfelnică până la moartea pe cruce. A biruit astfel moartea

în chiar momentul imediat despărțirii sufletului Său de trup, ca Unul ce nu a fost ținut nici o clipă în stăpânirea morții. A restaurat firea omenească în **sănătatea** ei primordială, iar prin ea întreaga creație. Tot așa și în Vinerea Luminată, conștiința Bisericii se arată convinsă de faptul că toate aceste **roade ale Învierii** Domnului, precum iertarea păcatelor, tămăduirea bolilor și suferințelor fizice, sau chiar sfințirea întregii naturi, ni se împărtășesc nouă prin Maica Sa cea iubitoare și milostivă, ca una ce mijlocește neconținut la Fiul Său pentru noi. Nu numai prin ea, ci și prin toți sfinții primim noi ajutorul. Dar prin ea, în mod special, ca una ce, ca Maică a Mântuitorului lumii, lucrează pentru noi din puterea minunii Învierii Fiului Său, minunea cea mai presus de toate minunile. După Învieria trupului Domnului, trup ce-și păstrează înrudirea cu materialitatea acestei lumi, dar care se spiritualizează deplin, Dumnezeu lucrează în timpul de acum, spun teologii, chiar prin acest trup, acum șezător pe tronul Sfintei Treimi, la o **spiritualizare neconținută** a întregii creații, o spiritualizare ascunsă, tainică sau sub văl de smerenie, care-și va găsi realizarea deplină la sfârșitul veacurilor, când totul va fi "cer nou și pământ nou". Din puterea acestuia se dăruiește și Maicii spre a lucra la spiritualizarea sau sfințirea omului și a universului și de aceea se și săvârșește în această zi sfințirea apei, ca simbol al vieții, cu care se vor stropi apoi toate, pentru a se împărtăși de sfințenie. Sfântul Grigorie Palama spune că nu numai noi, ci și îngerii primesc toate darurile lui Dumnezeu, doar prin Maica Sa, și nu numai în viața de aici. Și în viața veșnică, de după Judecata Finală, vom gusta bunătățile dumnezeiești prin mijlocirea Maicii Sale, ca una ce se află deasupra întregii creații, fie îngeri sau oameni.

AXIOM AL SFINTEI FECIOARE, CARE SE ROSTEȘTE, CU BUCURIE PASCALĂ, DE LA ÎNVIERE PÂNĂ LA ÎNĂLTARE

Îngerul a strigat celei pline de dar: Curată Fecioară, bucură-te, și iarăși zic: bucură-te, căci Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt! Luminează-te, luminează-te, Noule Ierusalime, căci slava Domnului peste tine-a răsărit! Saltă, saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, Curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea Celui născut al tău!

pr. paroh Mihai Gojgar

Perioada pascală pe care o traversăm este una a bucuriei și a împlinirii duhovnicești, bucurie manifestată atât în conținutul slujbelor Bisericii, cât și în rânduiala pe care o urmează fiecare creștin în viața sa particulară. Tocmai de aceea, și rânduiala postirii în această perioadă se modifică față de cea din cursul obișnuit al anului bisericesc. În acest sens, în Săptămâna Luminată, care a urmat Praznicului Sfințelor Paști, s-a putut observa în calendar specificația "harți", pentru zilele de miercuri și vineri. Această precizare calendaristică vine să atragă atenția că în aceste zile este dezlegare la toate mâncărurile, adică și la cele cu ouă, brânză și carne, pe întreaga durată a acestei săptămâni, precum și la vin. Aceasta pentru a întări și mai mult caracterul de bucurie al Praznicului Sfintei Învieri, bucurie care se prelungește vreme de o săptămână și în ceea ce privește alimentația creștinilor. În trecutul îndepărtat al Bisericii, în unele părți erau dezlegate de la post nu numai miercurea și vinerea Săptămânii Luminate, ci întreaga perioadă pască, până la Cincizecime sau Rusalii. Pentru a evita însă unele excese din viața creștinilor, cu timpul, dezlegarea aceasta a fost restrânsă doar la perioada Săptămânii Luminate, urmând însă ca toate celelalte zile de miercuri și vineri să aibă dezlegare la pește, untdelemn și vin. Dezlegarea aceasta se înscrie în același context al bucuriei în care ne înscrie Praznicul Învierii Mântuitorului Hristos. Miercurea și vinerea, în perioada Penticostarului (cuprinsă între Învierea Domnului și Duminica Tuturor Sfinților - prima după Rusalii), este „dezlegare la pește”. Și pentru că mulți au avut întrebări legate de această chestiune, oferim o scurtă explicație. Dacă observăm cu atenție rânduiala Postului

Mare (care precedă Paștile), dar și modul postirii în perioada Penticostarului (care începe cu Învierea Domnului), vom constata că cele două rânduieli liturgice sunt reglementate în funcție de importanța covârșitoare a marelui praznic. Cele legate de Postul Mare au în vedere pregătirea specială pentru întâmpinarea cuviincioasă a Învierii Domnului, iar cele din perioada Penticostarului scot în evidență bucuria imensă care cuprinde întreaga făptură odată cu Învierea. Asprimea Postului Mare pe de o parte, precum și „mângâierea” din perioada Penticostarului (modul mai puțin aspru al postirii și „dezlegările la pește”, miercurea și vinerea) pe de alta își găsesc rațiunea în afirmația Mântuitorului: „Iar ei au zis către El: Ucenicii lui Ioan postesc adesea și fac rugăciuni, de asemenea și ai fariseilor. Iar ai Tăi mănâncă și beau. Iar Iisus a zis către ei: Puteți, oare, să faceți pe fiii nunții să postească, cât timp Mirele este cu ei? Dar vor veni zile când Mirele se va lua de la ei; atunci vor posti în acele zile” (Lc. 5, 33-35). Așadar, am putea afirma că motivul primordial în baza căruia Sfinții Părinți au rânduit „dezlegările la pește” miercurea și vinerea, în perioada Cincizecimii, adică până la Înălțarea Domnului și apoi până la Cincizecime și Duminica Tuturor Sfinților, îl reprezintă tocmai răspunsul Mântuitorului către cărturari și farisei (cf. Lc. V, 33-35). De altfel, cele patruzeci de zile până la Înălțare sunt ultimele zile în care Mântuitorul - Mirele Bisericii - mai este împreună cu apostolii pe pământ. Încă o precizare importantă: **"Dezlegare la..."** nu este totuna cu **"obligatoriu trebuie mâncat..."**. Deci, consumul de pește este permis, dar nu este obligatoriu.

Alexandra Bădiță

"Ziua Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos-Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință". Cu mic, cu mare, bunici, părinți, copii, cu toții ne pregătim cum știm și cum putem mai bine de Ziua Învierii Domnului. Tresaltă inima în noi la gândul frumuseții slujbei de Înviere și la bucuria pe care vrem să o împărtășim cu cei dragi ai noștri. Iar Biserica a rânduit pentru această măreață sărbătoare, pe lângă sfintele slujbe, pe lângă darul de a putea încununa postul aspru cu Sfânta Împărtășanie, o frumoasă datină – anafura de paști, numită popular "Paștile". Pasca primilor creștini era o pâine dulce, care după ce era sfințită de către preoți, era împărțită săracilor. Astăzi, anafura de Paști este pâine sfințită și stropită cu vin, adusă la biserică și sfințită în cadrul slujbei de Înviere, apoi împărțită credincioșilor prezenți în biserică. Se consumă imediat după anafura care se ia după fiecare Sfântă Liturghie

fără să fi băut sau mâncat nimic (anafura de paști nu este aceeași cu anafura luată duminica sau în sărbători după Sfânta Liturghie). În zona Banatului și Ardealului obiceiul este ca pâinea sfințită să fie amestecată cu vin, nu doar stropită, în Joia Mare fiind aduse la biserică pâine, vin și vase (căni) de către o familie din parohie, ca milostenie. În Bucovina, această pâine, sub formă de prescuri, o aduc la biserică femeile, în Vinerea Mare. O filă din amintirile Paștilor copilăriei petrecută în Ardeal mi-a rămas întipărită în memorie, obiceiul din satul nostru, unde de Sfintele Paști cel mai mic din familie se trezește cu noaptea în cap, merge la biserică, primește o cană în care este pâine sfințită amestecată cu vin și, întors acasă oferă membrilor familiei ocazia de "a lua paștile". Cum se luau? De câte trei ori, și tot de trei ori vesteai și întăreai că: Hristos a înviat! Adevărat a înviat! Este răspunsul dat ca formă de mărturisire de credință, arătând că adevărul Învierii lui Hristos l-am primit pentru a-l transmite mai departe lumii.

ANUNȚ

Joi, 9 mai, casele parohiei Sfântul Dumitru vor fi binecuvântate cu aghiazmă, cu prilejul sărbătorii Izvorului Tămăduirii. Vizita pastorală se va desfășura după ora 15, începând cu Str. Franceză nr.9, apoi Splaiul Unirii, Str. N.Tonitza, Str. Ion C. Filitti, Str. Franceză (din Calea Victoriei până la biserică).

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Vă invităm să urmăriți activitatea
Bisericii Sf. Dumitru – Poșta pe site-ul:

<http://sfantuldumitrupeposta.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteți păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile:
Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele.

Vă așteptăm cu nerăbdare!

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

**Biserica
Sf. Dumitru – Poșta**

**Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631**

Program liturgic

Duminică	8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni	18.00 – Program de spovedanie
	19.00 – Seară Catehetică
Miercuri	18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri	18.00 – Acatist
Sâmbătă	10.00 - Parastas